

[Margrete Auken]

område er Nicaragua det land, hvor der i øjeblikket er mest frihed, mindst tortur, for ikke at sige næsten ingenting. Vi kan få rapporter fra Amnesty International, men det er måske også en helt irrelevant instans at henvise til? Alt, hvad vi får hjem af meldinger om Nicaragua, viser, at det i sammenligning med de andre lande, som støttes af USA, er i en helt anden forfatning. Når man så sidder herinde og bliver principiel i øjnene og siger, at al censur er af samme slags, viser det, hvor uansvarligt og uanstændigt og umoralsk ikke mindst de borgerlige forholder sig til de sager.

RIISHØJ (SF):

Udenrigsministeren udtalte sig i anden omgang om den amerikanske holdning og brugte nogle vendinger, som er interessante. Det er vendinger, som også den anden supermagt anvender efter militærinvasioner i andre lande: anarkiet er bragt til ophør, og der er sket normalisering af landets situation efter en militær invasion.

Sådan er altså hr. Fischers og udenrigsministerens argumentation med hensyn til forholdene på Grenada. Man bruger også det med afstanden – det ligger tæt på USA – og ganske den samme argumentation får man fra den anden supermagt. Hvordan kan der dog i de to kendsgerninger – anarki og afstand – ligge en argumentation til fordel for en militær invasion i et land? Problemet er nok, at de konservative og regeringen reelt bag den smukke maske accepterer, at den ene supermagt bruger militære midler over for mindre lande. Man vil ikke sige det højt, men det er reelt det, man gør.

Udenrigsministeren var også inde på det, han kaldte politisering af bistanden. Vi har i SF ikke den opfattelse, at bistandspolitik er upolitisk. Vi har den opfattelse, at bistanden bør bidrage til en omfordeling af goderne i denne verden, til en ny økonomisk og politisk verdensorden. Det er i høj grad et politisk spørgsmål, et fredspolitisk spørgsmål. Vi bilder os ikke ind, at sådan noget er politisk neutralt. Vi mener også, at de internationale økonomiske organisationer som Valutafonden handler politisk. Lométraktaten, som EF har med en række afrikanske og andre lande, mener vi altså også har en politisk baggrund. Vi mener også, at det, at man hæver låne-

grænsen med det sigte, som udenrigsministeren havde, har et rent eksportsigte. Det er at støtte dansk erhvervslivs eksportmuligheder over for det, vi kalder melleminustrialiserede lande. Alt dette er altså for os noget, der er politisk. Jeg mener også, vi er valgt til folketinget for at drøfte politiske spørgsmål.

Hr. Fischer sagde meget stolt, at jeg ikke havde svaret. Jeg samler det op her i anden omgang.

Det, jeg understregede i mit indlæg, var, at hr. Fischers verdensbillede gik endnu videre end udenrigsministerens i retning af et reaganistisk – næsten højre-reaganistisk – verdensbillede, hvor alt sættes ind i en primitiv antikommunistisk holdning, hvor alt anskues ud fra, hvad der kan være i modstrid med sovjetiske interesser og i overensstemmelse med højrefløjen i USA. Det går endnu videre end udenrigsministerens.

Det passer ganske pænt med det, hr. Fischer i øvrigt arbejder på inden for FN-Forbundet og i andre sammenhænge, nemlig opbygningen af en såkaldt fredsbevægelse, der støtter ganske den samme politik. Det kalder jeg altså et forsimplet verdensbillede.

Hr. Fischers opfattelse viste sig i nogle konkrete eksempler. Det ene, hvor hr. Fischer jo nævner tal i stor stil, er en påstand om, at der er flere politiske fanger på Cuba end i hele Latinamerika tilsammen. Det vil jeg i hvert fald meget gerne have dokumenteret. Jeg skal ikke bruge en hel masse tal-eksempler i denne sammenhæng. Jeg har på nuværende tidspunkt en meget sikker forvisning om, at det ikke passer.

Det andet er den nicaraguanske intervention i andre lande. Jeg kan ikke nå at citere New York Times og New York Book Review, som jeg har foran mig her, men dér gennemgås i en lang artikel de fredsinitiativer, der er udgået fra nicaraguansk side, og hvad Nicaragua de facto har gjort inden for det sidste års tid. Man har bl.a. udvist nogle af El Salvadors partisangrupper af landet for at stille Contadorgruppen tilfreds.

Man har i øvrigt direkte i sit forslag tilladt inspektioner i Nicaragua, for at det kan ses sort på hvidt, at man ikke giver den støtte til El Salvador; faktisk er støtten til El Salvador inden for det sidste halve år meget kraftigt nedtrappet. Det fremgår helt klart af den internationale presse.